GÜNAYDIN

ustura 63

-Neden durduk?...
-Bir karınca geçiyor!

İyi kes başberber, bize yol olsun!
Maksat fasulyenin suyu bololsun!
-Berber Sulu-

Başyazı

TASSARRUF BONOSU

Yazan : Sarraf Mutasarrıf

Maalesef dar gelirli yurttaşla - rımız o kadar müsrif davranmaktadırlar ki, aylık kazançlarının en az yarısını bir yana koyup biriktirecekleri ya da bankaya yatırıp tasarruf edecekleri yerde, hepsini yiyip bitirmekte, har vurup harman savurmaktadırlar. İşte bu durum karşısında hükümet-Allah razı olsun- müsrif dar gelirli yurttaşların zorla para biriktirmelirini sağlamak için tasarruf bonosunu icat etmiş - tir. Hükümetin -Allah razı olsun- bu icadı, cumhuriyet tarihimizin en büyük icadıdır. İşte bu yüzden, nasıl gericilerimizin şapka giymemek için giymekte inad ettikleri bereye "İnadiye" adı verilmişse, hükümetin-Allah razı olsun.. -icat ettiği tasarruf bonolarına da "İcadiye" adı verilmiştir. Müsriflikte inat eden dar gelirli yurttaşlar bu icadiye kâğıtlarını, yani tasarruf bonolarını yüzde yetmiş, yüzde seksen eksiğine satınca yeni bir piyasa doğmuş, havadan para kazanmış yeni milyonerler ortaya çıkmış, tasarruf bonoları da bankalarda toplanmıştır. Böylece kimi bankalar hükümetin -Allah razı olsun- ortağı olmuşlardır. Yoksul ve dar gelirli yurttaşları düşünen ve koruyan hükümet -Allah razı olsun- zenginlerin ve bankaların ellerinde toplanan icadiye kâğıtlarını yani tasarruf bonolarını yüzde kırk eksiğine alarak, borcunun yüzde kırkından kurtulmuştur. Şimdi hükümetin- Allah razı olsun- geri kalan yüzde alt-

-Yeryüzünde bir şıklık müsabakası yapılsa Paris kadınları mutlaka birinciliği alırlar...

A.B.-Hayır mi - rim, asıl birinciliği bizim kadınlar alırlar!.

-Hayır sen bilmi - yorsun Amca Bey!..

A.B.-Hayır efendim böyledir!..

olur?

mış borcundan nasıl kurtulacağı düşünülmektedir. Nasıl belli tarihe kadar nerden alındığı belirtilmeyen bonolar yüzde kırk eksiğine alınmışsa, bundan sonra da hükümetin -Allah razı olsun- geri kalan borçtan kurtulması için, katlanmış bonoları da yüzde yirmi eksiğine alması öngörülmektedir. Daha sonra, lekeli ve buruşuk bonolar yüzde otuz eksiğine alınacaktır. Böylece, elinde tasarruf bonosu bulunan her yurttaş hükümete -Allah razı olsun- kendiliğinden yüzde on borçlu durumuna girecektir. Bu durumda elindeki bono kadar hükümete -Allah razı olsun- yüzde on borçlu kalacak olan her yurttaş, ilerde borcunun daha da artmaması için, yüzde on borcunu ödeyip tasarruf bonolarını geri vererek bu icadiye belâsından kurtulacaktır. Böylece hükümet -Allah razı olsun- dar gelirlilere metazori tasarruf yaptırmak için yeniden tasarruf bonolarını ihraç edecek ve böylece Con Ahmet'ten sonra ikinci kez devr-i daim motoru icat edilmiş olacaktır.

ayır!

B.-Olamaz!..

ki amma nasıl

A.B.-Nasıl olacak a canım. Parisli kadın zengin olduğu için şıktır, halbuki bizimkiler zengin olmadığı halde gene şıktır!..Efem?...

Nasrettin Hoca Karikatür Yarışması üçüncüsü

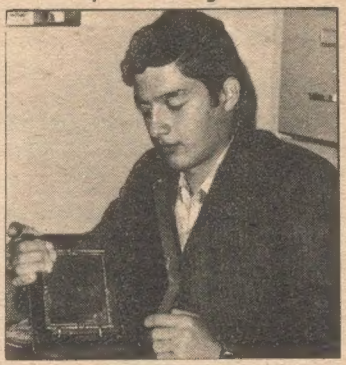

Abdullah Orhan

Nasrettin Hoca adına düzenlediğimiz Karikatür Yarışmasında birinciliği ve ikinciliği kazananların resimlerini 42 ve 43 sayılarımızda yayınlamıştık.

Nasrettin Hoca'nın hemşerisi olan öğretmen Abdullah Orhan da karikatür yarışmamızın üçüncülüğünü kazanarak 500 lira ödül ve gümüş Nasrettin Hoca plâkasını armağan olarak almıştır. 19 yaşındaki Abdullah Orhan Akşehir Öğretmen Okulunu bitirmiştir.

Her gün dört saatini resim çalışmalarına ayırdığını söyleyen genç öğretmen ünlü bir karikatürcü olmayı istemektedir. Ustura, genç öğretmene başarılar diler.

Düzenlediğimiz yarışmaların ikincisi olan fıkra yarışmasına fıkra gönderme süresi 20 martta son bulmaktadır. Bu tarihe kadar fıkralarınızı gönderiniz.

BULMACA

Hazırlayan: Detektif Akif

Elinde kapalı ve pullu bir zarfla postaneye giren delikanlı, işten bunalmış memura,

-Affedersiniz bayım, bu mektup Kayseri' ye kaç günde gider? diye sordu.

Memur, sıkışık işleri arasında, başını kaldırmadan cevap verdi:

-Uçak postasıyle iki günde gider.

Delikanlı,

-Yok canım, dedi, hiç iki günde gider mi?

Memur, yine başı işine eğik,

-Daha da erken gider ama, dedi, mektup dağıtımı uzun sürer.

Delikanlı inatla,

-Üç günde bile gitmez, dedi.

Memur, delikanlıyı başından savmak için,

-Üç günde gider ama... dedi.

-Üç günde mi? Hiç sanmam...

Memur, başını kaldırdı, gözlerini boşluğa dikip dudaklarını oynata oynata, gözlerini kırpıştıra kırpıştıra hesapladıktan sonra,

-En geç dört günde gider... dedi.

Delikanlı, insanı çatlatan soğukkanlılıkla,

-Olamaz, dedi, bu mektup dört günde Kayseri'ye gidemez.

Çileden çıkan memur,

-Neden olmazmış, dedi, gider işte...

-Gidemez...

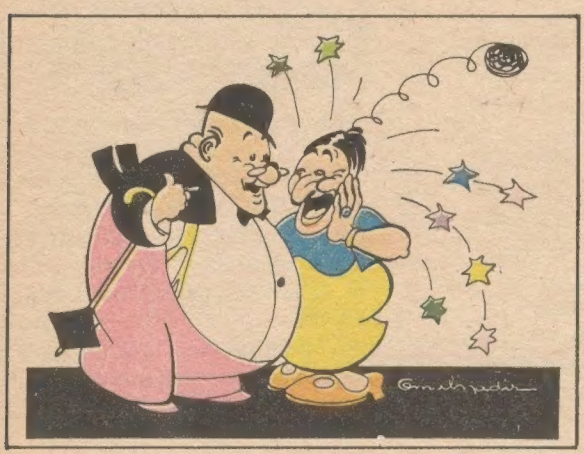

-Bu ne iştir anlıyamadım Amca Bey, bir sokağa çıkalım, diyoruz...

...Beş dakikada kız hazırlanıyor...

...Yarı hazırlanıyor

-Bayım, ben şimdi burda size postayı savunacak değilim. Evet arada bir yanlışlıklar gecikmeler olmuyor değil postada.. Ama genellikle bizim postalar iyi işler... En geç, en geç, bilemediniz beş günde gider Kayseri'ye

-Gidemez.

Memur sinirlendi:

-Bilemediniz, altı günde gitsin... dedi.

-Altı günde değil altı ayda bile bu mektup Kayseri'ye gitmez.

-Nedenmiş?

Delikanlı,

-Eğer, dedi, bu mektup altı günde Kayseri'ye giderse ben size elli lira vereceğim, ama gitmezse siz bana ne vereceksiniz?

Postanedekiler onların başına toplanmıştı. Kalabalıkta büsbütün sinirlenen memur,

SON ŞANS

Nerdeyse sabah olacaktı. Poker masasında yılbaşı gecesini geçiren adamın son şansıydı. O elden sonra oyun bitiyordu. Ortadaki para çok büyüktü.

Adam blöf yaptı:

-Rest!

Karşısındaki,

-Gördüm, dedi, bende yalnız iki as var.

Adam,

-Bende de yalnız bir tabanca var!

-Sizinki daha iyi Kazandınız!

-Ne isterseniz.. diye bağırdı.

-Siz bana beş lira verin...

Böylece delikanlıyla posta memuru iddiaya giriştiler.

SORU: Bu iddiayı delikanlı mı, yoksa posta memuru mu kazandı?

CEVAP: Delikanlı kazandı.

SORU: Niçin?

Çünkü... Bulmacanın cevabını okumadan önce biraz düşününüz de zihniniz açılsın. Sonra da sayfayı ters çevirerek, sorunun doğru cevabını okuyunuz.

Delikanlı, çevresini alanlardan birine,

-Bu mektup Kayseri'ye gider mi? diye sordu.

Adam, zarfın üstün-deki adrese baktı,

-Gitmez! dedi.

Çünkü, zarfın üstün-de Paris'te bir yerin adresi yazılıydı. İddiayı kaybeden posta memuru yerinden fırlayıp delikanlıyı eğiyce kovaladıysa da yakalayamadı.

YARIŞMA FIKRALARI

Fatih (Istanbul) - Akdeniz Cad. Ardil Ap. No. 23, kat 3, Yusuf Deveci yazıyor:

94 HIZLI MI?

Yavaş gidilmesi gereken bir yolda, 120 km. hızla arabayı süren şöförü, trafik memuru durdurunca, şöför,

-Hızlı mı sürüyordum ağabey? dedi.

Trafik memuru,

-Yooo, dedi, ama çok alçaktan uçuyordun da..

95 SAAT KAÇ?

Ara vermeden zincirleme cıgara içen kocasına, eşi bitürlü cığarayı bıraktıramıyordu.. Bir gün erkek,

-Saat kaç? diye sorunca karısı, tabladaki izmaritlere bakarak,

-Sekize beş cıgara, daha var! dedi.

98 MİNİ - MİNİ

Bayram hediyesi olarak aldığı kazağı damadının evine göndermişti. Ama kızından şu mektubu aldı: "Babacığım, sonunda mini etek giymeme razı oluşuna çok sevindim. Gönderdiğin mini elbise için teşekkür ederim. Yalnız biraz kolu uzun..."

■

Ankara - Dikmen İlkokulu öğretmeni Nadide Özyılmaz yazıyor:

99 HER ZAMAN OLMAZ!

Bir köylü, köyünden Doğu-Güney kasabalarından birindeki lokantaya gider, kıymalı dolma yer. Hesap isteyin-

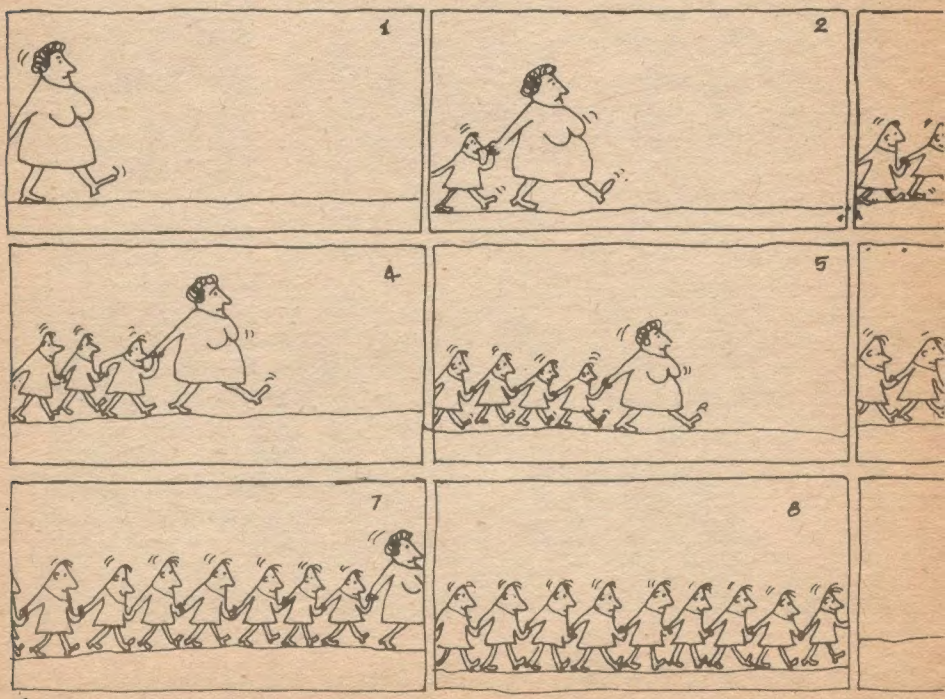

ce lokantacı,

-Tanesi beş kuruş.. der.

Köylü parayı ödeyip çıkar. Çok ucuz lokanta olduğu için, başka birgün yine gider, dokuz dolma yer. Çıkarken lokantacıya kırk beş kuruş uzatınca, lokantacı,

-Yooo, der, her zaman eşek ölmez, beş kuruşa dolma olmaz!

■

Mersin: Bah Mah. Soğuksu Cad. No. 83. A. Nurettin Baytar yazıyor:

100 CİMRİ

O kadar cimriydi ki,

bir gün elindeki tentürdiyot şişesi düşüp kırılınca, dökülen tentürdiyot ziyan olmasın diye, hemen çakıyla elini kesip, yerdeki tentürdiyotu yarasına sürdü.

■

Fındıkzade (İstanbul) - Molla Şeref Mah Dede Paşa Sok. No: 22 / 12, Bumin Işın Ergüney yazıyor.

101 BAŞI DÖNMÜŞ

Otobüsle Trabzon'dan Erzurum'a gidiyorduk. Otobüs, döne döne Kop dağını tırmanıyordu. Bir ara, şöför, direksiyonu sağa çevirdiği halde, otobüs sola dönünce, telâşlanan yolculardan biri.

-Ne oluyor? diye şöföre bağırdı.

Şöför,

-N'olacak, dedi, döne döne otobüsün de başı döndü.

102 HANGİ MİLLETİN?

Komutan, teftiştеki bölüğün erlerine sordu:

-Havadaki bir uçağın hangi milletin olduğunu nasıl anlarsınız?

Erlerden hiç birinde cevap yok. Neden sonra bir er cevap verdi.

-Komutanım, uçağı düşürüp pilotuna sorarız..

■

Akhisar-Hacıis - hak Mah. 204/6, Nihat Baş yazıyor:

103 KÖYLERİN DENİM

Berberde sıra bekleyenler, E.... ilinden olanların yiğitliğinden korkusuzluğundan konuşuyorlardı. Sırası gelip koltuğa oturan iri kıyım bir delikanlı,

-Doğrudur, dedi, ben de E..liyim, E... liler yürekli olur, korku nedir bilmez...

Usturayı bileyen berber, delikanlının sakalını sabunlamadan, kuru kuru tıraşa başladı. Acısından gözlerinden şimşek çakan delikanlı,

-Aman, ne yapıyorsun yahu? diye bağırınca berber,

-Benim E...li müşterilerim, dedi, hiç sabun sürdürtmezler. Bir iki kere sürecek oldum "Biz E...liler böyle şey istemeyiz, bize acı vız gelir" dediler.

İri kıyım delikanlı berberin kulağına uzanıp,

-Sen yine sabunla ustacığım, dedi, ben E .... nin içinden değilim, köylerindenim...

Brezilyalı mizahçı

Fernando Sâbino dan bir hikâye:

Asansördeki Çıplak adam

Uyanınca karısına dedi ki: "Dinle şekerim, bugün televizyonumuzun taksit ödeme günü. Şu herif yine elinde faturayla çıkagelecek. Benimse cüzdanım bomboş, dün şehirden beş parasız döndüm."

-Adama böylece söylersin.

-İşte bunu yapamam; yalan söylüyorum ya da batakçıyım sanır. Oysa ben borcunu bilen, sözünü tutan adamım. Dinle beni: En iyisi adam gelince kapıyı açmayalım, hiç sesimizi çıkarmazsak, evde kimse yok sanır, çeker gider. Hattâ kapının zilini çalsa da hiç aldırma, nasıl olsa yarın borcumu öderim.

Böyle diyerek yataktan fırladı, pijamasını çıkarıp hemen banyoya koştu, ama karısı ondan atik davranıp daha önce banyoya girmiş, kapıyı da içeriden kilitlemişti. O çıkıncaya kadar beklemektense, gidip kahve pişireyim diye düşündü. Gazocağına su kabını koyduktan sonra, demin ekmekçinin getirip mutfak penceresine bıraktığı ekmeği almak için koridora açılan mutfak kapısını araladı. Çırılçıplak olduğundan kimseye görünmemek için dikkatle çevresine bakındı, ortalığı dinledi, daha erken olduğundan kimseler yoktu. Kağıda sarlı ekmeğin durduğu yerden en çok iki adım ötedeydi. Çabucak fırladı, ekmeği alırken çat diye kapının kapandığını duymasın mı! Mutfağın iç kapısı açık olduğundan hava cereyanı bu kötü şakayı yapmıştı.

Korkuya kapılan adam hemen zile bastı, karısının kapıyı açmasını dört gözle bekledi. Ya birisi birden çıkıverirse.. Görecekler diye ödü kopuyordu. Kapıdan içersini can kulağıyla dinlemekteyken, banyo duşunun fışırtısı birden kesildi, ama kapıyı açan olmadı. Karısı, televizyon firmasının adamı geldiğini sandıysa yandı... Kapıya parmaklarıyle vurarak alçak sesle içeriye seslendi:

-Mariya.. Aç Mariya, benim aç!

Karikatür önceleri mizah edebiyatının bir dalı sayılırdı. Karikatürü, edebiyat ve resmin bir bileşimi diye tanımlarlardı. Sonra karikatür bir mizah sanatı olarak bağımsızlığını kazandı. Türkiye'de karikatürün, mizah edebiyatından ayrı, bağımsız sanat oluşu, Cemal Nadir döneminden sonradır. Bağımsız sanat olarak karikatür, çizgiden başka öğeleri de kendine katarak yeni aşamalara ulaştı. Karikatüre önce renk, son yıllarca da fotoğraf girdi. Karikatüre renk girmesi, renkli karikatür demek değildir. Renk, karikatürü bütünleyen bir parça olarak değer katkısında bulunuyorsa karikatürün bir ögesi olur. Karikatüre giren fotoğraf da böyledir. Bizim karikatürcülerimiz tek tük de olsa, fotoğrafı karikatüre soktular, ama fotoğrafı karikatüre kaynaşmış, onu bütünleyen bir parça olarak henüz kullanmadılar. Çünkü bizde karikatür, ticarî basına ve onun geçerli tekniğine bağlı olduğu için, gerçekten usta olan karikatürcülerimiz, araştırma ve yenilenme olanaklarından yoksundurlar...

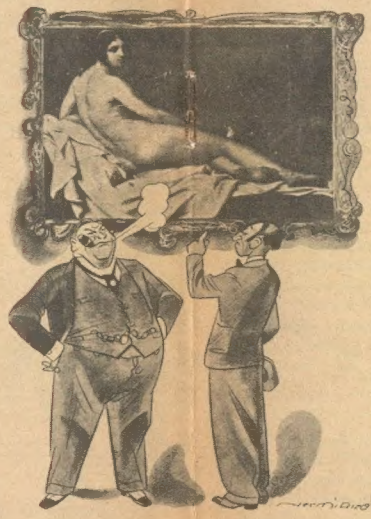

Misafir-Enfes tablo..Rafael'in değil mi?...
Yeni zengin- Hayır, benim!...

O kapıya vurdukça içerdeki sessizlik derinleşiyordu.

Birden alt katta asansörün kapısının kapandığını duydu, yanan ışık işaretinden de asansörün yukarı çıkmakta olduğunu anladı. Asansör aşağılarda durmuyor, kendi katına doğru çıkıyordu.

İster misin gelen televizyon tahsildarı olsun. Korktuğuna uğramadı. Asansör kendi katına gelmeden durdu. Demek gelen tahsildar değildi. Çıplak adam, iki kat arasındaki merdiven aralığının gerisine sığabildiği kadar saklanmıştı. Asansör savuşunca yine evinin kapısına seğirtti, bir yandan ekmekle önünü kaparken, bir yandan da boğuk bir sesle içeriye bağırıyordu:

-Mariya, aç kapıyı rica ederim, aç Mariya ... Benim, ben!..

Bu kez kapıda durmak fırsatı daha az sürdü, birisi merdivenlerden çıkıyordu, yavaş yavaş, ağır adımlarla... Paniğe kapılan çıplak adam ne yapacağını şaşırmış, olduğu yerde dönüp duruyordu. Arkasını mı, önünü mü duvara vereceğini, ekmeği, önüne mi arkasına mı siper edeceğini bilemiyordu. Onu böyle olduğu yerde zıp zıp zıplarken bir gören olsa, acemice bir dans numarası yaptığını sanırdı.

Merdivenden çıkan adımlar iyice yaklaşmıştı. O hâlâ nereye saklanacağını bilemiyordu. Şaşkınlıktan, asansör kapısına gidip düğmeye bastı, açılan kapıdan kabinenin içine kendini dar atmıştı ki, bir hizmetçi kadın kendi katından geçip yukarı kat merdivenine yöneldi. Çok şükür bu tehlikeyi atlatmıştı. Ekmeğe sarılı kâğıtla alnından akan terleri sildi, geniş bir soluk aldı. Ama tam o sırada kabinenin iç kapısı kapandı ve asansör aşağı inmeye başladı.

-Aman yarabbi, işte bu olamaz, olamaz!.. diye bağırdı.

Asansör aşağı iner inmez birisi kapıyı açar da içeri dalarsa, kendisiyle yüzyüze gelirse, ne olurdu! Diyelim tanıdık bir komşu.. Deli olmak işten bile değil..

Kabine kapısına saldırıp asansörü iki kat arasında durdurmayı başardı. Derin bir soluk alıp gözlerini kapadı, bütün bunların korkulu bir düş olduğuna, gözlerini açar açmaz herşeyin geçmiş olacağına inanmak istiyordu. Kendi katının düğmesine bastı. Alt kattan asansör için bağırmaya baş-

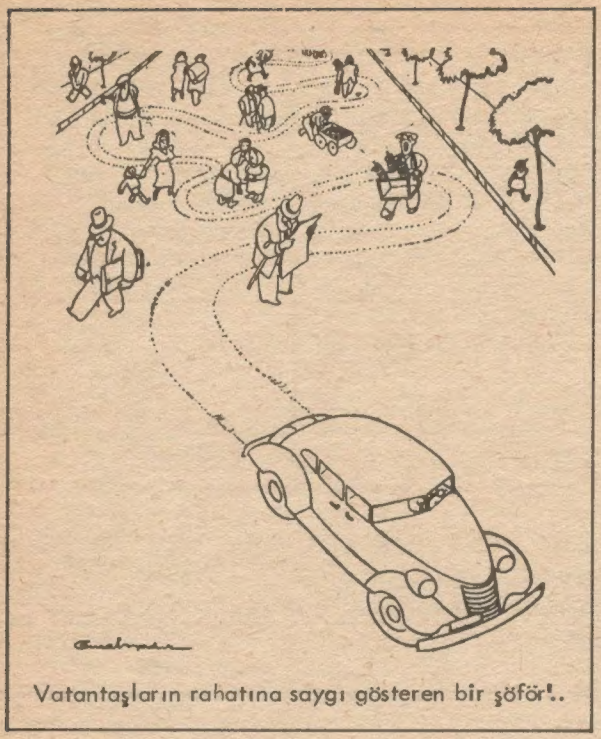

Vatantaşların rahatına saygı gösteren bir şöför!..

ladılar. Ya şimdi ne yapmalıydı? İmdat düğmesine bassa... Eee - ya sonra? İmdat düğmesine basınca yukarı mı çıkardı, aşağı mı iner - di? Düğmeye basmak üzereyken elini çekti kapıyı sıkıca kapayıp kabini yukarı çıkmaya kabini yukarı çıkmaya zorladı, bunu da becermişti. Az sonra asansör kendi katlarında durunca, asansörden çıkmadan, artık her türlü ihtiyatı elden bırakıp yüksek sesle bağırmaya başladı

-Mariya!..Mariyaa! Çıkda gel, şu asansörün kapısını aç!..

Bir yandan da içerden kabinenin kapısını yumrukluyordu. Tam o sırada asansörün arka kapısından birinin girdiğini sezerek hızla döndü arkasını kapıya verip ekmekle edep yerini kapayarak bekledi. Asansöre giren, komşu katın yaşlı hanımıydı.

- Günaydın hanım - efendiciğim, başıma gelen..demeye kalmadı, kadın onu o durumda görünce kollarını yukarı savurup korkunç bir çığlık attı:

-Aman Allahım. Ekmekçi delirmiş, çırılçıplak! Anadan doğma!..

Asansörden kendini atıp polise söylemek için telefona koştu." Kapının önünde çırılçıplak birisi var" diyecekti. Kadının çığlığını duyan bütün komşular kapılardan fırlayıp, olanı öğrenmek için seğirttiler.

-Bir deli!..

-Aman koşun, deli var!..

-Korkunç... Kız, gir içeri, bakma sen, ayıptır.

Bu arada çıplak adamın karısı Mariya da gürültüye koşmuştu. Çıplak adamın, kendi dairesinin kapısı açılır açılmaz, asansörden fırlamasıyle evine dalması bir oldu, nerdeyse Mariya'yı kasırga gibi devirecekti. Banyoyu, manyoyu unutmuştu, çarçabuk giyindi, başına gelecekleri beklemeye başladı. Birkaç dakika geçmiş, gürültü biraz dinmişti ki, kapı vuruldu.

-Herhalde polis olacak! diye düşündü.

Daha sinirleri yatışmamış olan adam soluk soluğa kapıya koşarak ne diyeceğini kafasında tasarlamaya çalışıyordu. Kapıyı açtı, televizyon taksitini almaya gelen tahsildarla burun buruna geldi.

EN İYİ HEKİM

Ayrı uluslardan bir kaç kişi, dünyanın en iyi hekimlerinin hangi ülkede bulunduğu üzerinde tartışıyorlar, her biri kendi ülkesinin hekimlerini övüyordu. İçlerinden biri,

-Bizdekiler iyidir, dedi.

-Demek iyi,

-İyi de söz mü?.. Dünyanın en iyi hekimleri bizdedir. Hatta, bizim hekimlerden biri beni ölümden kurtardı.

-Yaa...

-Çok tuhaf...

-İnanılacak gibi değil...

-Peki, nasıl oldu bu mucize? Anlatır mısınız?

Adam, anlattı:

-Çok hafif nezle olmuştum, ama çok az bişey.. Karım, boşuboşuna telaşlanıp bir hekim çağırdı. Hekimin verdiği reçetedeki ilâçları alınca hastalığım arttı. Başka hekim çağırttık. Onun verdiği ilâçlarla büsbütün ağırlaştım. Başka bir hekim çağırdık... Tam üstüste altı hekim. Onların verdiği ilâçlar yüzünden gittikçe daha çok hasta oluyordum. Öyle ki artık ölmek üzereydim... İşte o zaman bir hekim çağırdık ve onun sayesinde ölümden kurtuldum.

-Nasıl oldu?

-Biz çağırdığımız zaman, bir geziye çıkmış, gelemedi. Gelemeyince de ben ölümden kurtulmuş oldum onun sayesinde.. Ya gelseydi?

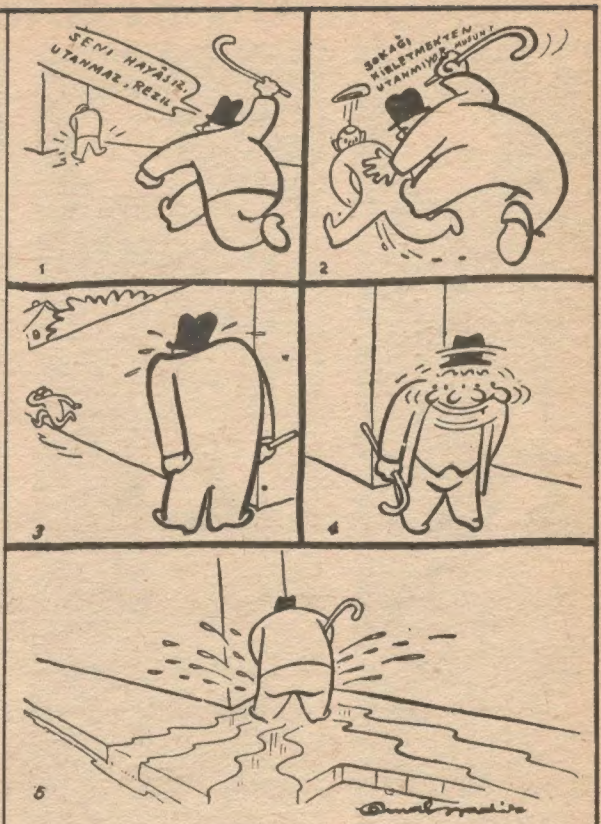

Bir Ahlâk Dersi!...

DALKAVUĞUN MACERALARI

Dalkavuk mehtap seyrediyor

DALKAVUĞUN MACERALARI

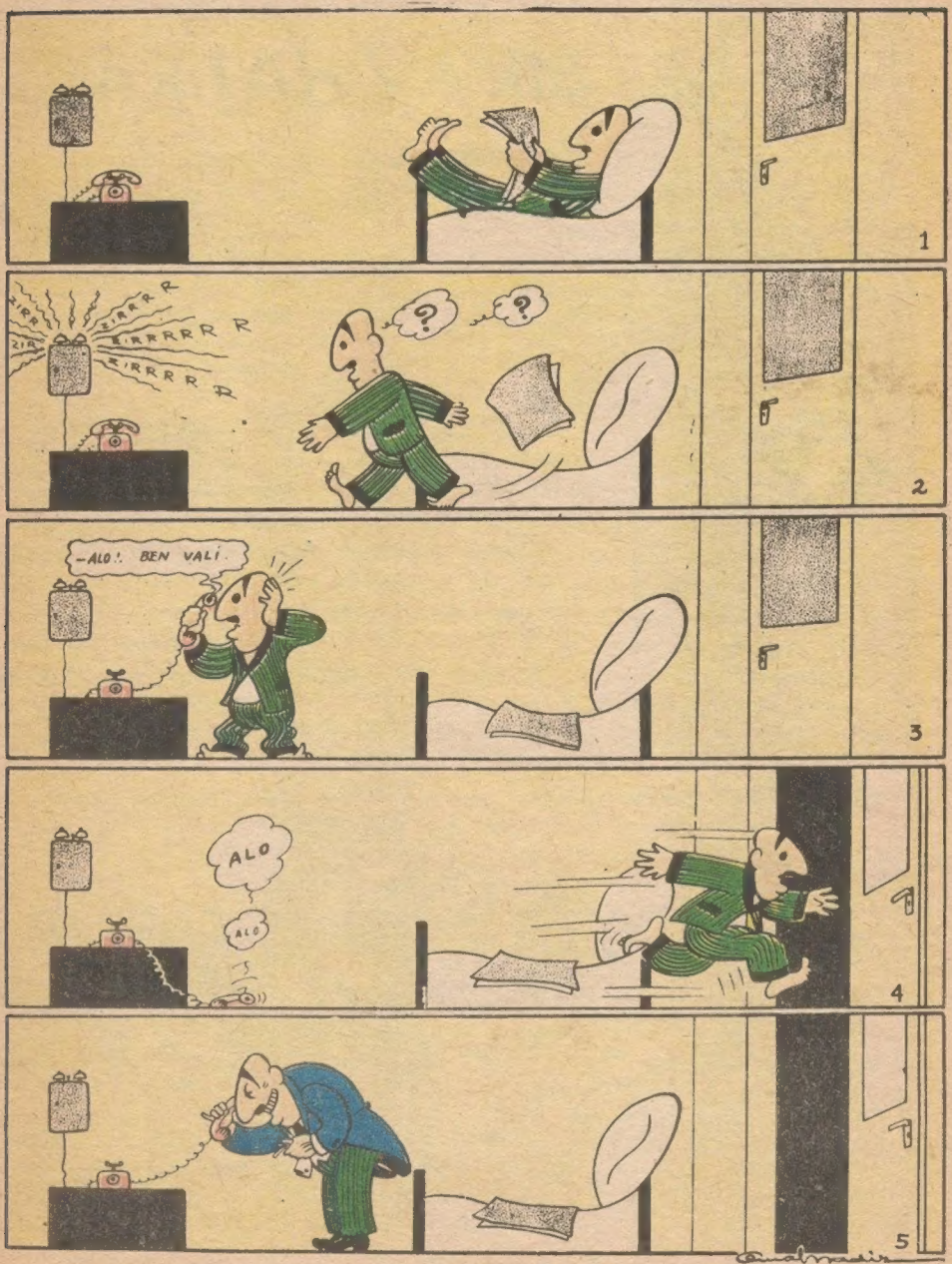

Dalkavuk telefonda konuşuyor

REFİ CEVAT ULUNAY'DAN:

BİR AV HATIRASI

Kahve, ahşap bir bina. Bütün köy kahvelerinde olduğu gibi orta yere bir saç soba kurulmuş, etrafında üç beş kişi dizilmiş düşünüyorlar. iki müşteri bir masada 66 oynuyorlar.

Kahveci,

-Su kazanı delindi, size çayı ibrikle yaptım, kusura bakmayın, dedi.

Çayı içtik, sobanın başında kaynatmaya başladık. Kahveci:

-Beyim, dedi, hava lodos olursa burada kuş bulamazsınız. Fakat hava karayel eser, hele biraz da kar olursa avın bolluğundan fişenk yetiştiremezsiniz.

-Meselâ ne gibi?

-Ne gibi olacak? Çulluk, ördek, tavşan... Ne istersen var.

-Kocadağı methettiler.

-Orada av vardır ama sarptadır, kanadının sesini işitir, vuramazsın.

-Demek avın ortaya çıkmasını bekleyeceğiz.

-Öyle. Bana sorarsan ben böyle avlardan bir şey anlamam.

-Sen nasıl av seversin?

-Ben ayı avı severim beyim, sen bana gel de seni ayı avına götüreyim, bana İbrahim Dikili derler, kime istersen sor.

-Ayı avı tehlikeli değil mi?

-Tehlikeli olsa da ona göre kazancı var beyim, bir ayı yedi sekiz yüz lira eder.

-O kadar ha.?..

-Yaa!.. Bir kere iki

Cemal Nâdir, Akşam Gazetesinde çalışırken her gün çubuk Amcabey karikatürleri yayınlıyordu. Aşağıdaki Amcabey'de Cemal Nâdir Güler, Akşam'da birlikte çalıştığı arkadaşları, Selâmi İzzet Sedes, Vâlâ Nurettin Vâ-Nû'yu ve kendisini de çizmiştir. Türk basınının bu üç değeri de ölmüştür.

A.B.-Haydi çocuklar, gelin, bugün de şöyle ucuz bir yerde oturup birer kahve içelim!..

Dilenci-Beyler, Allah rızası için...

S.İ.-Al bakalım şu 25'liği babalık!...

Dilenci- Efendiler, başınızın, gözünüzün...

C.N.-Al şu çeyreği hazret!..

üç yüz lira derisi eder, yağının kilosu da sekiz liradır. Küçücük kuş vuracağım da ne olacak? Sen benimle gel. Ben sana ayı vurdurayım da gözün av görsün.

-Peki. nasıl vuracağız ayıyı?...

-Beraber ayının inine ineceğiz, inin dışına silâhlı arkadaşlar pusu kuracaklar.

-Sonra?

-Sen anadan doğma çırçıplak soyunacaksın.

-Ben?

-Evet sen. Eline tabancayı alıp içeri gireceksin.

-Ben?

-Evet sen. Ayı görünce ayak üzeri kalkar. O zaman tabancayı kafasına sıkacaksın..

-Ben?

-Evet sen. Ayı birdenbire ölmez. Tabancayı sıkar sıkmaz, yüzükoyun yere yatacaksın, ayı fırlar o hızla, kendini dışarı atar, dışardakiler yaylım ateş ederler, ayıyı öldürürler. sekizyüz lira cepte.

-Ya öldüremezlerse?

-O zaman ayı geri döner. ine girer, içeri deki artık yok demektir.

-İbrahim efendi, sen alay ediyorsun.

-Vallahi alay değil beyim.

-Ayol ben evde çamaşır değiştirirken aynaya bakamıyorum. bu soğukta dağ başında herkesin içinde anadan doğma soyunup ayı inine nasıl gireyim? Ayı beni görürse gülmeden bayılır.

-Ama beyim avcılık böyle olur.

Tam bu esnada kahve sallanmaya başladı. Zelzele oluyordu. Hepimizde renk attı, salâvat getirerek kahveden dışarıya fırladık.

Dilenci-Nineye on paracık verin!..

Vâ-Nû-Al bakalım üstat!...

Dilenci-İhtiyara peş para!...

A.B.-Eeeey, illallah yahu, gidip Tokatlıyan-da otursaydık daha az para sarf ederdik!...

YA ESKİLERİ

Bir yeni zengin elden düşme eşyayı ucuza toplamaya çok meraklıydı.. Bir geziye çıkmıştı. Bir gün New York'taki Metropolitan Sanat Galerisini geziyordu. Orada resim akademisi öğrencilerinin, duvarlara asılı çok değerli, eski tabloları kopya ettiklerini gördü Bir öğrenciye yaklaşıp,

-Affedersiniz, dedi, yenilerini yapıyorsunuz, iyi, ya sonra eskilerini ne yaparsınız?

DALGINLIK

Çok dalgın olan profesörle karısı evlerinde hiç seslerini çıkarmadan otururlarken birden kapının zili çalınca kadın yerinden fırlayıp,

-Eyvah, kocam!..diye bağırdı ve kendisini pencereden attı.

HADİ CANIM

Evlerinde komşuların da bulunduğu bir gece ev sahibi erkek, içini çekip,

-Ah, dedi, bugün bir kitapta okudum, Afrika'da bir ülke varmış, o ülkedeki kızlar öyle güzelmiş, öyle güzelmiş ki. Üstelik kendileriyle bir gece geçiren erkeğe elli lira veriyorlarmış. Gidip oraya yerleşeyim, diyorum.

Karısı,

-Hadi canım sende.. dedi, ayda yüz lirayla nasıl geçinirsin!.

YENİ ZENGİNİN MACERALARI

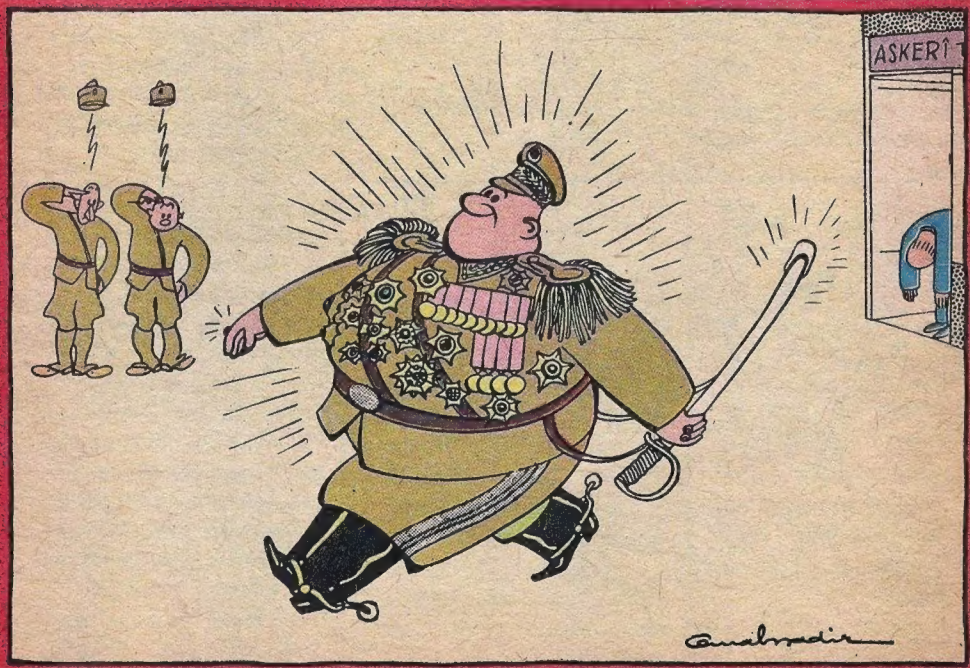

Yeni Zengin askere gidiyor